

РЕШЕНИЕ

№ 1504

гр. София, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 16.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12034** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно - процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е във връзка с решение № 11714/17.11.2021 г., постановено по адм.№ 7422/2021 г. на Върховния административен съд, с което е отменено решение № 3612/04.06.2021 г., постановено по адм.д. № 1682/2021 г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда съобразно дадените указания.

Първоначалното съдебно производство е образувано по жалба на А. Н., гражданин на Република А., [дата на раждане], със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. Р. А., срещу Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“) № TIA20000194V от 19.01.2021 г., издаден от завеждащ консулска служба към Посолството на Република България в [населено място], Република А..

В жалбата се сочи, че обжалваният отказ е незаконосъобразен поради неправилно приложение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Твърди се, че не са обсъдени всички релевантни факти и не са изложени мотиви за отказа за издаване на виза. Релевира се довод за нарушение на чл.8, § 2 от ЕКПЧ поради нарушение на правото му на личен и семеен живот, тъй като обжалваният акт имал за последствие принудително разделяне на съпрузите. Моли съдът да отмени оспорения акт и претендира присъждане на разноски за първоначалното производство пред АССГ и за делото пред ВАС, като за настоящото разглеждане не прави искане за

разноски.

Ответникът – първи секретар, завеждащ консулската служба на Република България в [населено място], Република А., редовно призван, не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на жалбата с оглед пасивното процесуално поведение на ответника.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството е образувано пред посолството на Република България в [населено място] въз основа на заявление рег.№ ТИА20000194V от 24.11.2020 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“) като член на семейството на български гражданин въз основа на сключен граждански брак с българската гражданка Д. С. Н., [дата на раждане] Към заявлението са приложени: копие от паспорт на името на А. Н., издаден на 04.11.2020 г. от Република А., удостоверение за сключен на 08.10.2020 г. в Република А. граждански брак, издадено от [община] на 04.11.2020 г., лична карта на българската гражданка Д. С. Н., удостоверение за постоянен адрес и две декларации от Д. С. Н., че бракът не е фиктивен и че ще осигури жилище, финансова издръжка и медицинско обслужване по време на пребиваването на съпруга ѝ на територията на страната, медицинска застраховка на чужденеца и банково удостоверение, че същият разполага с банкова сметка с наличност от 2004 евро. По делото е представено и удостоверение за съдимост, изх.№ 7 от 16.10.2020 г., издадено от Министерство на правосъдието на Република А., съгласно което А. Н. не е осъждан.

По подаденото заявление е издаден оспореният отказ № ТИА20000194V от 19.01.2021 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“). Отказът е постановен на основание чл.10, ал.1, т.19 ЗЧРБ – отказва се виза на чужденец, когато е лице, за което е подаден сигнал в Ш. информационна система (ШИС) за отказ за влизане.

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения четиринадесетдневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

Съгласно чл. 9г от ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визов режим /НУРИВОВР/, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България. Заповед № 95-00-254/03.10.2011 г., т.3 на министъра на външните работи определя, че ръководителите на дипломатическите и консулските представителства определят с писмена заповед консулските длъжностни лица, които да съставят, подписват и връчват на заинтересованите лица отказа за издаване на виза. Със Заповед № 74/27.12.2018 г. Посланикът на Република България в Република А. е определил първият секретар Б. П. за завеждащ консулска служба, като му възлага функцията да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно приложение № 7 към чл.34, ал.1 НУРИВОВР и Приложение № 8 към чл.34, ал.2 НУРИВОВР за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. Въз основа на горното съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му

правономощия. Спазена е формата на акта - стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ съгласно Приложение 7 към чл.34, ал.1 НУРИВОВР. Отбелязани са правните основания за отказ – чл.10, ал.1, т.19 ЗЧРБ, като правната норма е възпроизведена и словом.

За да постанови оспорения отказ административният орган се е позовал на чл. 10, ал.1, т.19 ЗЧРБ, съгласно който отказва се издаването на виза на лице, за което е подаден сигнал в Ш. информационна система за отказ за влизане.

Съгласно чл.3, ал.1 от Инструкция № КОВ-04-02-351/15.08.2013 г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи Дирекция „К. отношения“ при Министерството на външните работи съгласува заявленията за издаване на визи за дългосрочно пребиваване (вид "Д") с Дирекция „Миграция“ при Министерството на вътрешните работи. По силата на чл.24, §1 от Регламент (ЕО) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година за създаването, функционирането и използването на Ш. информационна система от второ поколение (ШИС II) данните за граждани на трети страни, по отношение на които е бил издаден сигнал с цел отказ за влизане или пребиваване, се въвеждат на основата на национален сигнал след решение, взето от компетентните административни органи или съдилища, в съответствие с правилата на процедурата, предвидена в националното законодателство и което е взето въз основа на индивидуална оценка. Обжалванията на такива решения се извършват в съответствие с националното законодателство. По делото е представено писмо на Дирекция „Миграция“ № 12061/07.04.2021 г. от което е видно, че за жалбоподателя А. Н. е въведен сигнал в Ш. информационна система по смисъла на чл.24 от Регламент (ЕО) № 1987/2006.

Основателно е оплакването за нарушение на чл.25, § 1 от Регламент (ЕС) № 265/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 25 март 2010 година за изменение на Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген. По отношение на жалбоподателя е налице подаден сигнал за наложена забрана за влизане или пребиваване на територията на Шенген. Съгласно чл.25, § 1 от Регламент (ЕС) № 265/2010 когато някоя държава-членка предвижда издаване на разрешение за пребиваване на чужд гражданин, за който е подаден сигнал за целите на отказ за влизане, тя предварително се консултира с държавата-членка, която е подала сигнала, и взема предвид нейните интереси; разрешението за пребиваване се издава само когато има сериозни основания, а именно такива от хуманитарен характер или свързани с международни задължения. По силата на чл.25, пар.3 от КПСШ, изменена с Регламент № 265/2010, параграфи 1 и 2 се прилагат и по отношение на визи за дългосрочно пребиваване.

Въпреки дадените указания от съда на ответника с разпореждане от 30.12.2021г., доказателства по делото за осъществяването на такива консултации не бяха представени. В т.33 на Решение на СЕС по дело С 193/19 изрично е отбелязано, че държавата членка, в която е подадено искането за издаване на виза, трябва да вземе предвид интересите на подалата сигнала държава членка. А това може да бъде осъществено само чрез извършването на съответните консултации, предвидени в чл.25, § 1. След като административният орган не е спазил визираната в Регламента процедура за извършване на консултации с държавата-членка, подала сигнала, оспореният отказ е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена. Тъй като въпросът не може да бъде решен от съда по същество, предвид

естеството на акта, делото следва да се върне на ответника за ново произнасяне по заявление рег.№ ТІА20000194V от 24.11.2020 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“), подадено от А. Н., гражданин на Република А..

При този изход на делото въз основа на направеното искане и на основание чл. 143, ал.1 АПК и чл.226,ал.3 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят разноските, направени при първоначалното разглеждане на делото в АССГ и производството пред ВАС, в общ размер на 1010 лв. (адвокатски хонорар – 1 000 лв. и д.т. – 10 лв.)

Така мотивиран , Административен съд София - град, 20 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Н., гражданин на Република А., [дата на раждане] , със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. Р. А., Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“) рег.№ ТІА20000194V от 19.01.2021 г., издаден от завеждащ консулска служба към Посолството на Република България в [населено място], Република А..

ИЗПРАЩА преписката на завеждащ консулската служба на Република България в [населено място], Република А. за произнасяне по заявление рег.№ ТІА20000194V от 24.11.2020 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“), подадено от А. Н., гражданин на Република А., съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това решение.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на А. Н., гражданин на Република А., [дата на раждане] , със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. Р. А., направените разноси по делото пред първоинстанционното и касационното производство, в общ размер на 1 010 /хиляда и десет/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от него от страните.

СЪДИЯ: